

Mistr Jan Hus

Osoby: 7 (farář = církevní hodnostář X hříšník = přítel Husův)

VYPRAVĚČ (přijde na scénu od dveří a postaví se k tabuli poblíž katedry):

„Karlův syn, Václav IV., už nebyl, jak to obvykle bývá, jako jeho otec. Plnění státnických povinností jej často unavovalo a rozrušovalo. K jeho oblíbené činnosti patřil lov.“

(pauza)

„Za jeho panování došlo ke krizi, zesílilo utiskování poddaných a narůstaly spory mezi šlechtici. Nejvíce nespokojenosti však vyvolávala církev. Žila v přepychu a bohatství. Vybírala odpustky, jejichž koupí vám byly odpuštěny všechny hříchy.“

VYPRAVĚČ: „PRODEJ ODPUSTKŮ“ (+ cedule)

(Na scénu přijde farář, postaví se k tabuli a rozhlídí se. Chvilku po něm dorazí hříšník.)

HŘÍŠNÍK: „Dobrý den, pane faráři. Vezmu si jeden. Tu máte peníze.“

FARÁŘ: „A budiž ti odpuštěno vše zlé, co jsi udělal.“

(Oba odcházejí ze scény pryč.)

VYPRAVĚČ: „Chvilí poté.“

(Na scénu nastoupí 2 církevní hodnostáři a bohatý člověk, stoupnou si před tabuli blíže ke katedře a předvádí, že se spolu baví. Přichází Hus, který se zastaví před tabulí blíže ke dveřím a začne nahlas promlouvat k divákům.)

HUS: (přesvědčovacím tónem):

„Lidé dobří, to se vám líbí, že za odpuštění musíte platit? Církev žije v přepychu, bohatství, měla by se vrátit ke svým starým hodnotám, k chudobě, skromnosti, pokoře, čisté víře, čistotě duše apod.“ (Odchází ze scény.)

1. CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ (dalším církevním hodnostářům):

„Nelíbí se mi, co to ten Hus káže, je třeba s tím něco udělat.“

2. CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ:

„Začínám mít strach o svůj majetek. Není dobré takhle promlouvat k lidem.“

3. CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ (obviňuje Husa):

„Je to kacír. Zradil křesťanství, chce církev zničit.“

1. CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ

„Římský král Zikmund ho již pozval na koncil do Kostnice, nechť tam jede obhajovat své učení.“ (Odejdou ze scény.)

VYPRAVĚČ: „O KOUSEK DÁL.“

(Na scénu přijde Hus a jeho přítel.)

PŘÍTEL HUSŮV (se strachem, zrazuje jej od odjezdu do Kostnice):

„Nejezdi, prosím tě, do té Kostnice, nejezdi!“

HUS (odhodlaně):

„Pojedu. Mám glejt, listinu, která mne při cestě ochrání. A navíc, za svým učením si stojím. Církev nemá mít takový majetek a odpouštět za peníze.“

(Přítel Husův odchází ze scény, Hus udělá kolečko a jakoby dojede do Kostnice.)

VYPRAVĚČ: „KOSTNICE, 6. ČERVENCE 1415.“

(Na scénu přijde církevní hodnostář, zapíše na tabuli KOSTNICE, 6. ČERVENCE 1415, poté totéž vysloví.)

CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ: „Odvoláš svá učení?“

HUS: „Neodvolám.“

CÍRKEVNÍ HODNOSTÁŘ: „Tedy tě odsuzujeme k trestu smrti upálením.“

(Hus se postaví na židli. Hodnostář jej obváže, jako by ho přivazoval ke kůlu – dlouhému pravítku. Poté zapálí hranici – podrží svíci pod židlí a položí papírový obrázek ohně před Husovy nohy.)

(Po chvíli na Husa církevní hodnostář hodí kus světlé látky či nějaké červené představující oheň, Hus zmizí – odejde stranou - a hodnostář vhodí popel - např. v průhledné sklenici kousky zmuchlaných novin - do řeky Rýn, kterou nahrazuje modrá látka či položené mikiny na zemi.)

VYPRAVĚČ:

„Mistr Jan Hus svá učení neodvolal, a proto byl 6. července 1415 v Kostnici, ležící dnes na hranici Německa a Švýcarska, upálen. Jeho popel byl vhozen do řeky Rýn.“